

GOLFEN TOT JE ER BIJ NEERVALT

Tekst: Ferd Vrijmoed

Niet doen hoor. Golfen is zo spannend als je zelf wilt en minder vermoeiend dan het klinkt wanneer je je na de laatste hole uitgeput naar het clubhuis begeeft. Golfen is ook een veilige tijdsbesteding. Gezond zelfs, al wordt in de sportieve uitdaging van een of meer rondjes golf het fysieke element nog wel eens onderschat. In dit artikel werp ik mijn licht op deze en soortgelijke aspecten van het edele golfspel.

“Golf is voor luie mensen.” Een uitspraak van een jonge pro, die daarmee wilde zeggen, dat hoe meer je je best doet, hoe minder goed het vaak gaat. Nu vind ik 12 kilometer lopen en tussendoor een kleine 100 keer geconcentreerd tegen een eigenzinnig balletje slaan, vaak vanuit onmogelijke posities, geenszins een bezigheid, waar luie mensen zich gemakkelijk toe zetten. Maar ik begrijp dat hij doelt op de ontspanning, die bij golf, zoals overigens bij elke sport, een cruciale rol speelt.

Kijkend naar topgolfers, dan lijkt hun spel ook geen enkele moeite te kosten. Oké, zij hoeven hun overvolle tour tas niet te dragen en zij hoeven zelden naar hun bal te zoeken, maar voor de top moeten ze wel degelijk topfit zijn. En concentreren kost ook energie. Onze kersverse wereldkampioen dammen Jan Groenendijk bereidde zich voor in de sportschool. Op mijn club Bleijenbeek spelen we op de langste dag een partijtje marathon golf. Driemaal de 18 holes van de grote baan. Lopend dus en dat is geen sinecure. Is dat te veel van het goede – ook bij ons treedt enige vergrijzing op – dan kun je je inschrijven voor drie maal negen holes op de Champions Course, de Par 3/4 en de Pitch & Putt baan. Golfers zijn verstandige mensen en blessures komen voor, maar zijn zelden zo ernstig dat ze levensbedreigend zijn.

Helemaal zonder risico is golfen niet. Het is niet voor niks dat elke buggy een indringende waarschuwing bevat. Alsof je in een pakje sigaretten zit. Golfbanen zijn zelden helemaal vlak en het zal niet

voor het eerst zijn dat een buggy op een schuine steile helling omkiepert. En ook niet voor het laatst. Of dat iemand, veelal de bijrijder, in een te snelle bocht eruit kukelt. Hartaanvallen en ongelukken met golfkarretjes zijn de twee belangrijkste doodsoorzaken op golfterreinen. De gemiddelde hogere leeftijd speelt een rol bij het eerste, alcoholgebruik en veel lagere leeftijden vaak bij het tweede.

Er zijn meer gevaren op de golfbaan. Onweer is ook weer en het is evenmin niet voor niks dat golfers bij onweer moeten stoppen met spelen en zo snel mogelijk een schuilhut moeten opzoeken. Geen schuilhut te bekennen? Zoek dan het laagste punt in het open veld of ga in een bunker staan. Weg bij je tas, weg bij bomen, weg bij je paraplu. Je regenkleding mag best nat worden. Soms wordt je gewaarschuwd door een toeter. Drie opeenvolgende tonen en je mag/kan je hole nog afspelen, maar aan een nieuwe hole beginnen mag niet. Eén lange toon betekent meteen stoppen en jezelf in veiligheid brengen. Maar ook zonder toeter moet je alert zijn op dreigende blikseminslag. En die is er wanneer de donder in minder dan tien seconden volgt op de bliksem. Dan is het onweer je op drie kilometer genaderd (nl. het aantal seconden tussen donder en bliksem gedeeld door drie is één kilometer). Zelfs een buggy, ook niet een handicart is 100% onweerproof.

Toch worden golfers wel eens dodelijk door bliksem getroffen, maar die kans is wel erg klein. In Nederland worden jaarlijks minder dan 1 persoon dodelijk door de bliksem getroffen. Vijf procent daarvan bevindt zich op een golfbaan, toeschouwers inclusief. Nog kleiner is de kans dat iemand op de golfbaan overlijdt doordat hij wordt geraakt door een rondzwaaiende golfstok of een verdwaalde golfbal. Maar ook dat gebeurt wel eens, ondanks de verplichte luid uitgeroepen waarschuwingskreet FORE!. Ik heb het over ongelukken, niet over opzet. Opzet is niet golf gerelateerd, tenzij je belabberde spel je tot waanzin heeft gedreven.

Als golfmuseum duik je dan graag de geschiedenis in om te weten hoe het vroeger was. En dan lijkt het erop dat het eerste dodelijke slachtoffer door een golfbal, toen nog colfbal, teruggaat naar 1566. In Brussel speelden enige jonkvlieden colf in de tuin van het paleis van Margaretha van Parma. Jan IV van Glymes, ridder van het Gulden Vlies en Markies van Bergen op Zoom, die daar logeerde, maakte er op 29 april samen met Filips, Graaf van Horne een wandeling, toen hij, langs het speelterrein lopend, hard werd geraakt door een colfbal. Niet tegen zijn hoofd, maar tegen zijn scheenbeen. De wond was ernstig, raakte ontstoken en genas maar niet. Ruim een jaar later, op 21 mei 1567 overleed Jan IV aan de gevolgen van deze wond. We weten dat colfballen al eerder slachtoffers hadden gemaakt. Immers in een stadsordonnantie van Brussel van 1360 was het colfspel in de stad al verboden wegens gevaar voor mens en goed.

Stadsordonnantie van Brussel van het jaar 1360. Dit zijn de gebode, die gemaect sijn metten amman ende scepenen van Bruessele,

Wie met colven tsolt es om twintich scellinge oft op hare overste cleet.

... Het is dus van alle tijden. Wijs dus om een regel te maken dat degene wiens bal het verst van de hole ligt als eerste moet slaan. Maar alles moet sneller in de tegenwoordige tijd, dus ook het golfspel. En daarom bedacht men ready play. Hierdoor kan het voorkomen dat je je in de FORE! zone bevindt.

Let daarom maar goed op bij ready play!

WORDT VRIEND

Het Nederlands Golfmuseum is gevestigd op Landgoed Bleijenbeek in Afferden, een landgoed met onder meer een golfbaan. Het bouwen van een museum kost veel geld. Wordt Vriend van het Nederlands Golfmuseum en help mee aan de verdere ontwikkeling van het boeiende reizen in de tijd. Kijk op onze website om te lezen hoe je Vriend kunt worden.

LANDGOED GOLFBAAN BLEIJENBEEK | AFFERDEN | WWW.GOLFMUSEUM.NL